

PRESENTACIÓ

En un any de rellevants aniversaris –Àngel Guimerà, Enric Prat de la Riba, Ferran Soldevila– emergeix la figura d'Eduard Fontserè i Riba, i no només perquè en ell coincideixen els aniversaris del naixement i de la mort –esdeveniments separats exactament per cent anys–, sinó, i sobretot, per la figura del científic eminent que fou. Eduard Fontserè fou físic i matemàtic, però destacà principalment com a meteoròleg i sismòleg. Membre de l'Institut d'Estudis Catalans des de 1921, del qual fou president, participà activament en la Secció de Ciències i en la creació i l'enfortiment de la Societat Catalana de Ciències Físiques, Químiques i Matemàtiques –de la qual també fou president en moments bons i en altres de difícils–, una eina que s'ha mostrat extraordinàriament fecunda en el desenvolupament científic del nostre país.

Abans, Fontserè ja havia destacat per la seva capacitat científica i de gestió: organitzà el Servei Horari, que fixava l'hora oficial de la ciutat de Barcelona, i creà el 1921, amb l'ajuda de l'Institut, el Servei Meteorològic de Catalunya. La xarxa –inicialment pluviomètrica– que creà a tot Catalunya arribà a tenir 350 estacions, i les dades recollides per ell i els seus col·laboradors foren publicades en la sèrie *Notes d'Estudi*, formada per opuscles perfectament documentats, que han esdevingut amb el temps una referència fonamental per a l'estudi de la meteorologia i la climatologia del Principat.

L'Institut d'Estudis Catalans s'honora a retre homenatge a qui fou president de la Secció de Ciències des de 1942 i que hi restà des del 1958 com a president honorari. No hi podria haver res millor per a una ocasió com aquesta que el present recull d'articles de recerca en el camp de la meteorologia, presentats en les I Jornades de Meteorologia Eduard Fontserè.

Manuel Castellet
President de l'Institut d'Estudis Catalans